

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Julii. Time, cùm arriferit Gratia; time, cùm abierit; time cùm denuò
revertetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

7. DIES JULII.

Time, cùm arriſerit Gratia; time, cùm abierit; time, cùm denuò revertetur.

S. Bernard. ſerm. 54. in Cant.

Timendum
& cum gra-
tia, & ſine
gratia.

I. **E**Cce hîc pro tribus punctis triplicem timorem. Triplicem priùs timendi cauſam ex gratia.

S. Bernardo accipe: (a) Gratia cùm a deſt, time, ne non digne opereris ex ea; nam hoc monet Apoſtolus: Videte, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. O ſi non neſciremus, quantum inſit momenti cuiſlibet temporis momento, ad incrementum gratiæ, & augmentum gloriæ! nullum efflueret temporis punctum vacuum aliquo virtutis exercitio: quælibet reſpiratio oris, eſſet ad Deum aſpiratio cordis. Si ſciremus, quanta nobis ſit promiſſa merces: vel ſemel ex præſcripto virtutis agentibus; foret intolerandum nobis, cùm poſſemus centum virtutis opera exercere, unius nobis copiam eripi: & quod conſequens eſt; acceſſionem gratiæ illi reſponſuram. Non multum à te petitur; ut ſis optimus, tantum imitare peſſimum, hoc eſt, hominem avarum: fac tantum pro augenda gratia, quantum ille pro accumulanda pecunia: pudeat te non facere pro Dei domicilio, quod facit avarus pro uno obulo. Nō plus à te poſcitur pro magna gratia, & gloria, quàm quod ultro peccator molitur pro vitio, & tartaro. Eſto cum laude; imò cum lucro avarus gratiæ, & attentus lucris

cale-

(a) 2. Cor. 6.

cælestibus, sint tibi quælibet temporis feriæ, virtutis comparandæ nundinæ. Nunc dies est salutis, potest beneficio gratiæ te salvare. Veniet nox, quando non licebit negotiari. Time ergò, ne se modò negligas negotiari, ante ipsam noctem, veniat tibi illa nox, qua tibi nolenti cum gratia operari, nihil superfit, quàm æternum cruciari.

II. Non modò timendum, cùm gratia arripserit, sed cùm abierit. Rationem ex citato Bernardo accipe: *Si recesserit, multò magis timendum est: quia ab tunc deficit gratia, ibi discis tu. Time ergò, substracta gratiâ, tanquam mox casurus.* Quis in tam misero statu non timeat à casu? qui non timeat ab eo remor, qui solus potest amovere omnia timenda? quis non horreat, cùm in pectore habeat, & foveat, quod est horribilium, horribilissimum peccatum? Fors primum, quod committes scelus, erit ultimum, quo mensuram impleas scelerum? Sicut enim divina Iustitia certam singulis Regnis, Provinciis, urbibus constituit mensuram, certo numero, gravitate peccatorum definitam: quâ impleta, in vindictam exurgit bello, fame, peste, aliove modo inferenda: ita & singulis hominibus terminum posuit, & annorum, & peccatorum. Quæ porrò sit illa mensura, illi soli exploratum est, qui omnia disposuit in numero, pondere & mensurâ. Qui ergò in primo peccato poterat justè deserere, cur injustus erit, si te deserat in millesimo? Tu cupis perire, quid mirum, si deserat perire cupientem? Quid facit Deus? an semper patitur se contemni? ut jam non putetur esse amplius Deus, qui scelerum iudex, & sceleratorum sit vindex. Clamat ejus justitia, clamant Angeli de cælo, cla-

mant

Julius.
mant ca
sustiner
inimico
inimico
gò, rem
justitia.

III.

abitus
nardi ra
multo a
vam pa
titeras
in ultim
serio vo
propè r
Quod f
cùm aq
nus est
tranare
adhuc
profun
victori
ab unio
cùm ho
crimin
hinc ex
rendur

(2)

Julius.

Tessera.

525

mant cacodæmones ex orco; clamant, qui injuriam
sustinent in terris: (a) *Exurgat Deus, & dissipentur
inimici ejus.* Quid mirum, si audiat has voces? si in
inimicos suos exurgat, & in eos exardescat? Time er-
gò, remotâ à te gratiâ, quia tunc propinqua tibi est
justitia.

III. Nec solùm formidabilis tibi sit gratiâ à te
abitus; sed ejudem ad te reditus. Audi ejusdem Ber-
nardi rationem: *Sam si gratia repropitiata redierit,*
multò amplius timendum, ne fortè contingat recidi-
vam pati. Qui sæpè relabuntur in easdem, easq; mor-
titeras noxas: hoc habent metuere, ne non possint,
in ultimo vitæ periculo, emergere è luto. Quomodo
seriò volet, omnia illa esse abolita peccata, quorum
propè necessitatem induxit diuturna consuetudo?
Quod si dixeris te vadum non posse tranare mane?
cùm aqua adhuc exigua est: vesperi, cùm alveus ple-
nus est, & flumen instar maris exundat, quomodo
tranare poteris? Si tibi difficile videatur, novellam
adhuc vitiorum plantam eradicare; quid facies, ubi
profundissimas radices egerit? Quis tibi promitter
victoriam contra mille peccata, qui jam prosterne-
ris ab unico peccato? Cassus est labor, & spes inanis;
cùm homo, totâ antea actâ vitâ, immanium pondere
criminum jacuit suppressus, consurgere velle jam
hinc exiturum, & tunc velle bene vivere, dum desi-
nendum est vivere. Nimis, quàm verum est illud;

Quod novæ testa capit, inveterata sapit.

3. DIES

(2) Psal. 67. 2